

fra det ærebe Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen); selv om jeg ikke billiger dette Forslag i alle dets Entfæthedder — det kan jeg ikke gjøre — saa billiger jeg det dog i dets Hovedtræk. Men det forstaaer sig, det vil meget komme an paa, hvorledes ogsaa dette Forslag i pecuniær Henseende vil stille sig, naar det bliver udfyldt saaledes, som det nødvendigtviis maa udfyldes for at danne et Grundlag for en videre Forhandling. Jeg troer, at just dette, hvorledes det vil tage sig ud, naar det nærmere udfyldes, at det for en stor Deel deraf maa afhænge, hvorledes de der overhovedet billige denne Tanke, vilde stille sig, og om de tør gaae ind paa denne Vej. Altsaa med min Tak til de ærebe Medlemmer, der have ført Debatten paa en saadan Maade, som viser, at det danske Folk vil leve — det er ikke den eneste Betingelse for at kunne det, men det er ganske vist en nødvendig Betingelse — og med Anthynding af, at jeg under den fortsatte Behandling meget maatte ønske, at de, der kom til at tage Vare paa dette Forslag, vilde have deres Opmærksomhed henvendt paa at bortskære Alt, hvad der kan kaldes unyttigt og anvendt til Stads, og søge at anlægge Planen saaledes, at vi, selv om vi ikke denne Gang ganske naae Dnsle, saa dog isiden med Lethed kunne gaae over til en almindelig Folkevæbning. — Skal jeg slutte disse Bemærkninger.

Formanden: Det ærebe Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds har Ordet for en personlig Bemærkning.

Solstein: Det gjør mig ondt, at mine Bemærkninger i Formiddags have givet Anledning til en Forstaaelse paa den Maade, som den ærebe sidste Taler antydede, og jeg paa skjønner med Tak, at det er givet mig Leilighed til at berigtige dem. Det har langtfra været min Agt at ville give Byderne et Misforstaaelse. Jeg har tværtimod troet at have fremhævet og har villet fremhæve, at det vi ventede os af Byderne, var isølge den hele Stillings særlige Vanskeligheder en overordentlig Grad af Hærlighed til hele Landet, og at vi i denne Henseende meget let vilde komme

til at sætte dem paa Prøve, en Prøve, der maastee, saaledes som Erfaringen lidt og ofte har viist, vilde blive større end den, vi selv kom til at blide undergivne. Det er kun dette Forhold, jeg har villet fremhæve.

Formanden: Det ærebe Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Abberg: Jeg frasalder Ordet.

L. C. Larsen: Jeg vil tillade mig at berøre et Punkt, der ikke udtrykkelig er omtalt i Forslaget, men, som det forekommer mig, staaer i Berørelse dermed. Der har i mange Aar været Tale om enten at omordne eller ophæve Borgervæbningen i Kjøbenhavn, og der er hver Gang blevet svaret, at denne Sag vilde finde sin Afgjorelse, naar Armeeplanen kom for. Men nu finder jeg hverken i Forsvarscommissionens Betænkning eller i Lovforslaget Noget, der angaaer denne Gjenstand, og dog findes der i Forslaget Bestemmelser, der gribe dybt ind i de nuværende Forhold. Det er jo nu en Bestemmelse, at Medlemmerne af Kjøbenhavns Borgervæbning ere frie for at gjøre Tjeneste i Forstærkningen, men Lovforslaget gaaer ud paa, at Enhver, som gaaer over til Forstærkningen, skal gjøre Tjeneste i den i Fredstid, ligesom han naturligtviis kan indkaldes i Krigstid. Skulde dette finde Anvendelse paa Borgervæbningen i Kjøbenhavn, vilde Medlemmerne deraf komme til at gjøre dobbelt Krigstjeneste, og paa den anden Side, hvis det værnepligtige Mandskab i Kjøbenhavn blev organiseret saaledes, som Forstærkningen i det foreliggende Forslag er organiseret, vilde det ikke være nødvendigt at vedligeholde en Borgervæbning i Kjøbenhavn. Jeg troer derfor, at Tiden er kommen til at ophæve Borgervæbningen i Forbindelse med Livjægercorpset, hvorved der for Staten vilde spares 15 à 16,000 Rbd. om Aaret. Jeg skal berøre, at i Armeeplanen for 1842 findes Livjægercorpset opført som en Deel af Armeen, og at der derfor vistnok er saameget større Anledning til nu at tage Hensyn til dette militaire Corps. Jeg gaaede derfor at faae at vide af den høitærede Krigsminister, om der kan ventes noget andet